

Nr 67.

Av herr **Jacobson**, om viss ersättning till förre furiren vid signalregementet I. E. Uddhagen.

Förre furiren I. E. Uddhagen, Rekansjö, Vilhelmina, har innehaft fast anställning vid Norrbottens artillerikår under tiden den 6 december 1928—den 31 oktober 1931, vid Bodens ingenjörkår under tiden den 2 februari 1932—den 31 oktober 1933 samt vid Signalregementets kompani i Boden under tiden den 1 november 1940—den 30 november 1941 eller under tillsammans fem år nio månader 27 dagar. I anledning av partiell mobilisering har Uddhagen i egenskap av furir i signalregementets reserv varit inkallad till tjänstgöring vid Norrbottens artillerikår under tiden den 8 december 1939—den 31 oktober 1940, vilken tjänstgöring Uddhagen i egenskap av konstituerad sergeant efter regementschefens prövning jämlikt 5 § 7 mom. krigsavlöningsreglementet jämförd med 7 § 1 mom. militära avlöningsreglementet tillgodoräknats i fråga om löneklassplacering.

Den 27 februari 1941 skadades Uddhagen vid ett olycksfall i tjänsten, på grund varav han varit utan avbrott sjukskriven från dagen för olycksfallet intill den 1 december 1941, då han erhållit avsked från sin anställning vid regementet. Enligt intyg av överläkaren vid garnisonssjukhusets i Boden kirurgiska avdelning kan Uddhagen icke förväntas bli fäldtuglig under de närmaste åren.

Hos Kungl. Maj:t har Uddhagen anhållit, att han — som icke uppfyllde författningsenligt villkor för utbekommande av avskedspremie i avseende å anställningstidens längd — måtte få komma i åtnjutande av en mot avskedspremiens belopp svarande gratifikation. Enligt beslut den 2 oktober 1942 har Kungl. Maj:t funnit Uddhagens ansökning icke föranleda någon Kungl. Maj:ts åtgärd.

Anledningen till Kungl. Maj:ts beslut torde enligt vad handlingarna i ärendet utvisa hava varit den, att Uddhagens anställningstid den 1 november 1940—den 30 november 1941 avsett anställning över stat enligt Kungl. Maj:ts brev den 14 oktober 1939, vilken anställning jämlikt föreskrifterna i Kungl. Maj:ts brev den 4 april 1941 må tillgodoräknas för erhållande av avskedspremie endast i den mån den infallit i omedelbar anslutning till anställning på aktiv stat. Den tid Uddhagen ägt tillgodoföra sig för utbekommande av avskedspremie skulle i enlighet härmed uppgå till allenast fyra år åtta månader 27 dagar, vilken tid ansetts alltför kort för tilldelande av gratifikation.

Då emellertid Uddhagen måst lämna militärtjänsten till följd av ett honom övergånet olycksfall i tjänsten samt han dessutom befinner sig i små ekonomiska omständigheter, synas billighetsskäl tala för, att han erhåller någon gottgörelse av statsmedel. Det bör i detta sammanhang erinras, att Kungl. Maj:t genom beslut den 29 december 1933 tilldelat en förutvarande fast anställd med en anställningstid av fem år, vilken måst lämna militärtjänsten på grund av i tjänsten ådragen sjukdom, en gratifikation av 350 kronor, eller omkring $\frac{5}{6}$ av avskedspremiens belopp.

På grund av det anförda får jag hemställa,

att riksdagen måtte medgiva, att till förre furiren vid signalregementet I. E. Uddhagen må utbetalas ett belopp, motsvarande beloppet av avskedspremie enligt manskapsavlöningsreglementet eller det lägre belopp, vartill hänsynen till Uddhagens anställningstid må giva anledning.

Stockholm i januari 1943.

Uddo R. Jacobson.